

Mál nr. 401/2010
M og
Vátryggingafélagið V v. F+ tryggingar

Kona datt í fjallgöngu á vinstri hluta andlitsins þ. 4.9.2010.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 17.12.2010
2. Bréf V dags. 10.1.2010.

Málsatvik.

M segist hafa dottið í halla í fjallgöngu og lent á vinstri hluta andlitsins á grjóti. Að kvöldi sama dags datt tannfylling úr næstaftasta jaxli í efri góm vinstra megin úr M. M segir að tönnin hafi verið vel viðgerð, þó hún hafi verið í meðferð, en það breyti því ekki að hún sé vel viðgerð. M telur að við höggið hafi tönnin klofnað eftir endilöngu en slíkt geti varla gerst nema við mjög þungt högg. M gerir kröfu til bóta vegna þessa úr F+ tryggingu sinn hjá V. V hafnar bótaskyldu og vísar til gr. 6.4.1. í vátryggingaskilmálum en þar segir að félagið greiði viðgerðir á heilbrigðum vel viðgerðum tönnum sem brotna eða laskast við slys. Af hálfu V er vísað til þess að viðgerð hafi staðið yfir á rôtarkerfi tannarinnar og því hafi þau skilyrði að um heilbrigða vel viðgerða tönn væri að ræða ekki verið uppfyllt.

Álit.

Gögn málsins eru afar takmörkuð, en ekki er ágreiningur um málsatvik. Af hálfu V er vísaði til gr. 6.4.1. í vátryggingaskilmálum aðila. Samkvæmt því ákvæði er það skilyrði bótaskyldu, að um sé að ræða tönn sem er heilbrigð og vel viðgerð. Í gögnum málsins kemur fram að og staðfest af tannlækni M að sú tönn sem um ræðir var ekki heilbrigð mánuði fyrir slysið, en þá þurfti að grípa til upphafsáðgerða vegna tannskemmdar. Samkvæmt því eru bótaskilyrði samkvæmt vátryggingarskilmálum ekki uppfyllt. M á því ekki rétt á bótum úr tryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr F+ tryggingu sinni hjá V.

Reykjavík 25.1. 2010.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.